

örüljek, hogy vagyok úgy, ahogy vagyok, és ne akarjak többet, hogyan is képzelem, kinevetne,

ha még, vagy, ami rosszabb, zaklatásnak venné, fel is jelenthetne akár, az öregember zaklat egy fiatal nőt, hogy is jöhetnék ehhez, megszületik ismét az örök banalítás!, suttogom magamban, gúnyosan mosolygok közben, és tudom, hogy.

Örvendezz az ifjúságodban, s ne akarj egyebet, ha megöregedtél. Ha látod őt, aki hivatlan betoppant hétköznapjaidba, hunyd be a szemed, mintha aludnál, hisz' már alszol is, a koporsó fedele fölötted, s az álom az, ami megvigasztal.

Halmi Tamás

Új bor, új tömlők

MÁRK EVANGÉLIUMA

1

Én vízzel, de ő
Szent Lélekkel keresztel.
Mert azért jöttem.

2

Háznak fedelét.
És bűnösökkel eszik.
Új bor, új tömlők.

3

Megszáradt kezű.
Választa tizenkettőt.
Hatalmuk legyen.

4

Tanítja őket.
Véka alá tett gyertya.
Égi madarak.

5

Kiben légió.
Meredekről tengerbe.
Talitha, kúmi.

6

Nincsen próféta
tisztség nélkül, csak a
maga házában.

7

Kinek van füle.
Tízváros határain.
Ebek is esznek.

8

Őrizkedjetek.
Tagadja meg. Látom, mint
járkáló fákat.

9

Fény és könnyörgés.
Mert aki nincs ellenünk,
az mellettünk van.

10

Amit az Isten
egybe szerkesztett, ember
el ne válassza.

11

Imádság háza.
Ha pedig ti, Atyátok
sem bocsátja meg.

12

Kié ez a kép?
Az Isten nem holtaknak.
Egy szegény özvegy.

13

Mert nem tudjátok,
mikor jó el az idő.
Ne aludjatok.

14

Ez az én vérem,
az új szövetség vére.
Olajfák hegye.

15

Pilátus pedig.
Ünnepenként egy foglyot.
Barabbás nevű.

16

És látának egy
ifjút ülni jobb felől,
fehér ruhában.

